

Luna noiembrie a început cu un
vânt rece și gri, iar Cala cea cu ochii
întunecați a fost trezită de bătaia
crengilor în geam.





— Ridică-te, ridică-te! păreau să-i
spună. Va fi o petrecere diseară.
Dar Cala nu voia să se ducă.



Toată lumea din casă era trează și
trebăluia, dar Cala nu avea chef de nimic
acum, că bunicul nu mai era. S-a grăbit pe
hol – repede, repede, cu ochii în podea.

